

A-PBT-A-66/2013. Ajánlás

A Pénzügyi Békéltető Testület a **K.A.** kérelmező (xxx; a továbbiakban: *Kérelmező*) **ABC Biztosító** (yyy; a továbbiakban: *Pénzügyi Szolgáltató*) ellen benyújtott kérelmére indult, xxx ügyszám alatt nyilvántartásba vett, pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban, a 2013. november 19. napján megtartott folytatólagos meghallgatáson az alábbi

AJÁNLÁST

hozta:

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy az ajánlás kézhezvételétől számított 60 (hatvan) napon belül fizessen meg a Kérelmező felé 46.550 Ft összeget.

Az ajánlás ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézbesítésétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Törvényszéktől, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény (a továbbiakban: *MNB tv.*) 178. § (1) és (3) bekezdése alapján alkalmazott Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: *Psztv.*) rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A Pénzügyi Szolgáltató az ajánlás hatályon kívül helyezését a fentiekén túl – az ajánlás részére történt kézbesítésétől számított tizenöt napon belül – akkor is kérheti a Fővárosi Törvényszéktől, ha az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak.

Ha a Pénzügyi Szolgáltató az ajánlásnak nem tesz eleget, a Pénzügyi Békéltető Testület – a Kérelmező nevének megjelölése nélkül – jogosult a jogvita tartalmának rövid leírását és az eljárás eredményét - legkorábban az ajánlásnak a pénzügyi szolgáltató részére történt kézbesítésétől számított hatvan nap elteltével - nyilvánosságra hozni.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót és a Kérelmezőt, hogy jelen ajánlás végrehajtásáról az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül írásban tájékoztassák a Testületet.

A Pénzügyi Békéltető Testület ajánlása nem érinti a Kérelmező azon jogát, hogy a Pénzügyi Szolgáltatóval szembeni igényét bírósági eljárás keretében érvényesítse.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését az MNB tv. 178. § (1) és (3) bekezdése alapján alkalmazott Psztv. 94. §-ának b) pontja, 97. §-a, valamint 100. §-ának (1) bekezdése alapján hozta meg.

INDOKOLÁS

A Kérelmező a 2013. augusztus 27. napján indult eljárásban kérelemmel (a továbbiakban: *Kérelem*) fordult a Pénzügyi Békéltető Testülethez, amelyben a Pénzügyi Szolgáltatóval szemben fennálló, vagyonbiztosításból fakadó igényével kapcsolatos jogvitája felülvizsgálatát kérte a Testülettől.

A Kérelemben ismertetett és a becsatolt okiratokból megállapítható tényállás szerint a Pénzügyi Szolgáltató és az xxx Közösség mint szerződő között 2008. május 1. napi kockázatviselési kezdettel xxx épületbiztosítás módozatú vagyonbiztosítási szerződés jött létre az xxx szám alatti többlakásos lakóingatlanra (a továbbiakban: *Ingatlan*) mint kockázatviselési helyre vonatkozóan. A Kérelmező mint a társasház tulajdonostársa az yyy szám alatti lakásában (a továbbiakban: *Lakóingatlan*) 2010. november 7. napján bekövetkezett üveggárral kapcsolatban kárbejelentéssel fordult a Pénzügyi

Szolgáltató felé, amely a lefolytatott kárrendezés alapján, a Kérelmező által becsatolt számla figyelembevételével 46.550 Ft összegű biztosítási szolgáltatást teljesített a Kérelmező felé. A Kérelmező Lakásingatlanában 2013. április 30. napján beázás kár keletkezett. A lefolytatott kárszemplék alapján a biztosító megbízásából eljáró kárszakértő a kár összegét 69.100 Ft összegben állapította meg, melyből a Pénzügyi Szolgáltató összesen 22.550 Ft összeget teljesített a Kérelmező felé.

A Kérelmező a kárrendezéssel kapcsolatban panaszt terjesztett elő a Pénzügyi Szolgáltató felé, melyben – a Pénzügyi Szolgáltató 2013. június 3-án kelt levelére hivatkozással – előadta, hogy a levonást nem tartja megalapozottnak, és a biztosítási feltételek xxx pontjában foglaltak értelmében a Pénzügyi Szolgáltató visszakövetelésre vonatkozó követelése már elévült.

A Pénzügyi Szolgáltató a Kérelmező panaszát 2013. augusztus 7. napján kelt levelével elutasította. Az elutasításban tájékoztatta a Kérelmezőt, hogy a 2010. november 17-i kárbejelentéshez csatolt, xxx Bt. által kiállított számla ellenőrzése során megállapítást nyert, hogy a nevezett társaság tevékenységi körében nem szerepel épület üvegezés, így a nevezett számlát elfogadni nem tudják. Mivel a nevezett káreseményre már – álláspontja szerint tévesen – kiutalásra került 46.550 Ft szolgáltatási összeg, ezért ezen összeget levonásba helyezték a 2013. április 30. napi káreseményre megállapított szolgáltatási összegből. A Pénzügyi Szolgáltató tájékoztatta továbbá a Kérelmezőt, hogy a korábbi káreseménnyel kapcsolatos álláspontjáról, és a visszafizetési kötelezettségről már 2012. június 4-én kelt levelében értesítette a Kérelmezőt.

A Pénzügyi Szolgáltató elutasító válaszára figyelemmel a Kérelmező kérte a Pénzügyi Békéltető Testületet, hogy határozatával kötelezze a Pénzügyi Szolgáltatót az általa a Pénzügyi Szolgáltató felé bejelentett teljes kárigény megfizetésére.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában fenntartotta a Kérelmező igényét elutasító leveleiben foglaltakat, mely szerint a Kérelmező igényének jogosságát nem ismeri el. Álláspontja szerint a kárigény elbírálása és a visszakövetelés, valamint beszámítás alkalmazása során jogszerűen járt el.

Válasziratában előadta, hogy a 2010. november 17-i kárbejelentés alkalmával bejelentett üvegtörés, mint biztosítási esemény nem nyert bizonyítást a Kérelmező részéről – tekintettel arra, hogy az xxx Bt. által kiállított xxx sorszámú számla tartalma nem bizonyított, ugyanis a cég tevékenységi körébe nem tartozik az épületüvegezés – így tévesen került a Kérelmező felé 46.550 Ft kifizetésre.

Az elévüléssel kapcsolatban előadta, hogy más ügyekben a Pénzügyi Békéltető Testület következetes álláspontja az volt, hogy – figyelemmel a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: *Ptk.*) . 205/B § (2) bekezdésben rögzített külön figyelem felhívás hiányára – az 1 éves elévülési idő nem vált a szerződés részévé, így az általános, tehát az 5 éves elévülési idő az irányadó. Ennek alapján az elévülés kérdése – álláspontja szerint – fel sem merülhet jelen esetben. Kiemelte továbbá, hogy a Ptk. 361. § (1) bekezdése szerinti jogalap nélküli gazdagodás esete áll fenn az adott ügyben, így a Ptk. 324. § (1) bekezdésében megjelölt 5 éves elévülési idő az alkalmazandó.

Az összegszerűség kapcsán előadta, hogy az első káresemény összegszerűségét vitatta, míg a második kár összegszerűségét 22.550 Ft-ban határozta meg.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában nyilatkozott, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület döntését kötelezőként nem fogadja el, a döntésnek alávetni magát nem kívánja.

Az ügyben 2013. november 19. napján megtartott meghallgatáson a Kérelmező kérelmét fenntartotta. Előadta, hogy a 2010. november 7. napi káreseményt telefonon bejelentette, a kárt fényképekkel igazolta, melyeket elektronikus formában megküldött a Pénzügyi Szolgáltató részére. Elmondta, hogy az utcafronti ablakok törtek be. Azóta tudomása szerint további üvegtörés nem került

bejelentésre. Telefonon a káresemény bejelentésekor azt a tájékoztatást kapta, hogy a károsodást javíttassa ki, és számla ellenében, a szemlét követően, megtérítik a kárt. Ez alapján javíttatta meg az ablakot. A javítást végző cég már korábban is végzett javítási, üvegezési munkálatokat. Így az ablakok javításán túl az üvegezési munkálatokat is elvégezték. Elmondta, hogy a Pénzügyi Szolgáltató nem szemlélte meg a kárt, ellenben ő a telefonbeszélgetésnek megfelelően leadta a számlát 2010. november 25. napján, mely alapján teljesítették is a kárkifizetést. Vitatta, hogy 2012. évben felszólító levelet kapott volna a 2010-es kárral kapcsolatban. A Pénzügyi Szolgáltató által becsatolt levélen nem található meg a posta azon bejegyzései, mely igazolná a levél postai úton történő kézbesítésének megkísérlését. Csak a 2013. június 18. napján átvett levélben értesült arról, hogy a Pénzügyi Szolgáltatónak követelése van felé. Sérelmezte, hogy 3 év után vitatják a kifizetést, továbbá álláspontja szerint az 1 éves elévülést egyértelműen rögzítette a felek között létrejött szerződés. Kiemelte, hogy az xxx Bt. tevékenységi körébe tartozik a bútorok javítása is.

A meghallgatáson a Pénzügyi Szolgáltató képviselője fenntartotta a válasziratban foglaltakat. A 2012. június 4. napi levéllel kapcsolatban rögzítette, hogy a tértivevény kitöltése teljes, beleértve a ragszámot és egyéb adatokat is. Maga a levél ún. ablakos borítékban került kiküldésre, a levél és a tértivevény is pontosan tartalmazta a címezést. Egyebekben vitatta a Kérelmező előadásait, és fenntartotta valamennyi korábbi nyilatkozatát. Nem tudott nyilatkozni arról, hogy 2012-ben miként került felkutatásra egy 2010-es kárügy kapcsán a jogosulatlan kifizetés. Fenntartotta, hogy a cégjegyzékben a vitatott számlát kibocsátó vállalkozás valamennyi tevékenységi körét fel kell tüntetni, nem csak a fő tevékenységi körét. Ennek ellenére amennyiben a Kérelmező hitelt érdemlően igazolja, hogy a 2010-es káresemény időszakában a vállalkozás tevékenységi körében szerepelt az üvegezés, úgy kész a kárügyet felülvizsgálni. Kérdésre elmondta, hogy megszokott kárrendezési gyakorlat, hogy számla ellenében térítenek üvegekárt, de ez nem befolyásolja, hogy a kárrendezési eljárás felülvizsgálata során jogosulatlanul talált kifizetéseket visszakövetelik. Kérelmező előadására elmondta, hogy a 2010-es kárbejelentéshez kapcsolódóan fénykép-felvételekkel nem rendelkezik. Az összegszerűsége vonatkozóan előadta, hogy azt 69.100 Ft-ban fogadták el, de a beszámítást továbbra is jogosnak tartja, ennek megfelelően állapították meg a 22.500 Ft összegű szolgáltatást.

Az eljáró tanács elnöke a 2013. október 15. napján megtartott meghallgatást, a felek nyilatkozatára tekintettel, egyezség reményében elhalasztotta. A meghallgatás elhalasztásával egyidejűleg felhívta a Kérelmezőt, hogy cégjogi vagy adójogi okiratokkal igazolja, hogy az xxx Bt. 2010. november 7. napi üvegekár időpontjában milyen tevékenységek végzésére volt jogosult, illetve a 2010-es üvegekárt igazoló fényképfelvételeket, szolgáltató felé megküldött e-maileket, egyéb dokumentumokat csatolja be. Felhívta továbbá a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy a 2010. november 7. napi üvegekárral kapcsolatos valamennyi dokumentumát (amennyiben rendelkezésre áll, a Kérelmező által e-mailben beküldött fényképfelvételeket), és a Kérelmezővel folytatott telefonbeszélgetések hanganyagát csatolja be.

A Kérelmező 2013. november 14. napján érkezett beadványával csatolta a Fővárosi Bíróság mint Cégbíróság xxx szám alatt meghozott változásbejegyző végzését, amellyel a Cégbíróság elrendelte a nevezett társaság által xxx napján elhatározott változások, ennek körében a tevékenységi kör változásának bejegyzését. A Pénzügyi Szolgáltató a folytatólagos meghallgatás napjáig a felhívásban foglaltaknak nem tett eleget, beadványt nem terjesztett elő.

Az ügyben 2013. november 19. napján megtartott folytatólagos meghallgatáson a Pénzügyi Szolgáltató előadta, hogy a 4334 TEÁOR kód szabályozza az ablaküvegezés lehetőségét, és ez nem szerepel egyetlen eddig becsatolt dokumentumban sem. A bútorjavításra vonatkozó tevékenységi kör nem foglalja magában az ablaküvegezést. Ezért fenntartotta álláspontját, egyezségi ajánlatot nem terjesztett elő. Nyilatkozott, hogy a 2010-es üvegekárral kapcsolatban további okiratokkal, például fényképekkel, nem rendelkezik.

A folytatólagos meghallgatáson a Kérelmező előadta, hogy az ablakjavítást, beleértve az üvegezést is, az xxx Bt. végezte, semmilyen jogszabály nem tiltotta, hogy ilyen tevékenységet végezzen, és célszerű is volt, hogy a teljes javítást egy munkafolyamatban végezze el. Hivatkozott az Európai Unió Bíróságának döntésére is, mely szerint, ha a fogyasztó számlával igazolja a szolgáltatás igénybevételét, úgy nem felelős, hogy a mögöttes szolgáltatást mikor, milyen formában vásárolta a számlát kiállító vállalkozás.

A Kérelmező Kérelme az alábbi indokoknál fogva **megalapozott**.

1. Az eljárás során tényként volt megállapítható, hogy a Pénzügyi Szolgáltató és az xxx Közösség mint szerződő között 2008. május 1. napi kockázatviselési kezdettel xxx épületbiztosítás (a továbbiakban: *Biztosítás*) módozatú vagyonbiztosítási szerződés jött létre az xxx szám alatti többlakásos lakóingatlanra mint kockázatviselési helyre vonatkozóan.

Szintén nem volt vitás az eljárás során, hogy a szerződő felek a Ptk. 200. § (1) bekezdésében foglalt szerződési szabadság elve, és a Ptk. 205/B. § (1) bekezdése alapján az xxx épületbiztosítás általános szerződési feltételeit (a továbbiakban: *Feltételek*) közös megállapodásukkal a biztosítási szerződés részévé tették.

A felek között nem volt vitás továbbá, hogy a 2013. április 30. napján bekövetkezett káresemény beázás biztosítási eseménynek minősül, melyre egyezően elfogadták a Pénzügyi Szolgáltató által megállapított 69.100 Ft összegű kárszámítást.

A felek között a jogvita abban a kérdésben alakult ki, hogy a Pénzügyi Szolgáltató jogosult volt-e a korábbi, Kérelmező által bejelentett, 2010. november 7. napján bekövetkezett üvegkár felülvizsgálata alapján a nevezett káreseményre általa megfizetett biztosítási szolgáltatás visszakövetelésére, illetőleg ezen követelésének a 2013. április 30-i káresemény során megállapított biztosítási szolgáltatás összegébe történő beszámítására.

2. A Kérelmező e körben első sorban arra hivatkozott, hogy a biztosítási feltételek xxx pontjában foglaltak értelmében – mely szerint a biztosítási szerződésből eredő igények az esedékességtől számított egy év alatt elévülnek – a Pénzügyi Szolgáltató visszakövetelésre vonatkozó igénye már elévült, így annak érvényesítésére nem volt lehetősége.

A Pénzügyi Szolgáltató ezzel szemben előadta, hogy figyelemmel a Ptk. 205/B § (2) bekezdésben rögzített külön figyelem felhívás hiányára az egy éves elévülési idő nem vált a szerződés részévé, így az általános, tehát az 5 éves elévülési idő az irányadó. Másodlagosan előadta, hogy a Ptk. 361. § (1) bekezdése szerinti jogalap nélküli gazdagodás esete áll fenn, így a Ptk. 324. § (1) bekezdésében megjelölt 5 éves elévülési idő az alkalmazandó.

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa az elévüléssel kapcsolatban megállapította, hogy a Pénzügyi Szolgáltató visszakövetelésre vonatkozó jogosultsága nem a biztosítási szerződésen alapul, hanem azt mint – hivatkozása szerint – tartozatlan fizetést, a Ptk. 361. § (1) bekezdése alapján, a jogalap nélküli gazdagodás szabályai szerint követelheti vissza a Kérelmezőtől.

A fentiek alapján megállapítható tehát, hogy ezen igény vonatkozásában nem érvényesül a Feltételek xxx fejezetében rögzített, az elévülési idő korlátozására vonatkozó rendelkezés, az igényre a Ptk. 324. § (1) bekezdésében meghatározott, általános elévülési idő (5 év) vonatkozik.

A Pénzügyi Szolgáltató hivatkozására figyelemmel a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa megjegyzi, hogy a Ptk. 205/B. § (2) bekezdésében foglaltakra fogalmilag kizárólag a fogyasztó érdekében lehet hivatkozni, hiszen az adott rendelkezés az általános szerződési feltétel alkalmazója –

mint a feltétel kidolgozója – előtt nyilvánvalóan ismert, azt ő maga tette az általános szerződési feltétel részévé.

3. A fentiek szerint a Pénzügyi Szolgáltató biztosítási szolgáltatás visszakövetelésére, illetve annak beszámítására vonatkozó igényének megalapozottságát az a kérdés dönti el, hogy megállapítható-e a 2010. november 7. napján bekövetkezett üvegkár tekintetében a biztosító szolgáltatási kötelezettsége. A Pénzügyi Szolgáltató a visszakövetelésre irányuló igénye körében arra hivatkozott, hogy a Kérelmező által becsatolt, üvegezésre vonatkozó számla nem bizonyítja hitelt érdemlően a kár bekövetkeztét és az adott, számlán szereplő szolgáltatás elvégzését.

A Ptk. 536. § alapján biztosítási szerződés alapján a biztosító meghatározott jövőbeni esemény (biztosítási esemény) bekövetkeztétől függően a biztosítási szerződésben meghatározott összeg megfizetésére kötelezi magát. Azt, hogy milyen események minősülnek a biztosító szolgáltatási kötelezettségét kiváltó biztosítási eseménynek, a biztosítási szerződés, jelen esetben a Feltételek tartalmazzák.

Az eljáró tanácsnak ezért abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a Kérelmező vonatkozásában megvalósult-e a Feltételekben rögzített üvegtörés biztosítási esemény.

A bizonyításra irányadó általános szabályok szerint a jogvita eldöntéséhez szükséges tényeket annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a Pénzügyi Békéltető Testület valóban fogadja el. A jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása a feleket terheli. A bizonyítékok rendelkezésre bocsátása elmulasztásának jogkövetkezményei, valamint a bizonyítás esetleges sikertelensége a bizonyításra kötelezett felet terheli.

A bírói gyakorlat szerint a biztosítási esemény bekövetkeztének tényét, a biztosítási esemény és a keletkezett kár közötti okozati összefüggést, valamint a kár összecszerűségét a biztosítottnak kell bizonyítania, míg a mentesülésre okot adó körülmények fennállását a biztosító köteles bizonyítani (BDT 2000.320).

Az egyes káresemények bekövetkezését követően követendő, a káresemény körülményeinek és a kár mértékének megállapítására irányuló eljárás alapvető szabályait a Feltételek xxx fejezete határozza meg. Ennek alapján a biztosított a káreseményt köteles minél előbb, legkésőbb azonban az észleléstől számított 2 munkanapon belül a biztosító felé bejelenteni. A Kérelmező ezen kötelezettségének – nem vitásan – eleget tett.

A Feltételek szerint a bejelentést követően 5 munkanapon belül jelentkezik a biztosítottnál biztosító kárszakértője telefonon, aki helyszíni szemle keretében felméri a keletkezett károsodásokat és rögzíti a kárképet. A bejelentett kárigény (szolgáltatási igény) elbírálásához a jogalap és az összecszerűség körében a biztosító jogosult bekérni, beszerezni és ellenőrizni többek között a törött üveg helyreállítási számláját.

A Feltételek szerint, ha a biztosító részéről a kárbejelentés kézhezvételétől számított 5. munkanapon belül nem történik meg a kár megsejmlélése, akkor a biztosított intézkedhet a javításról vagy a megsérült vagyontárgy(ak) helyreállításáról. A fel nem használt, illetve kiselejtezett alkatrészeket, berendezéseket és egyéb vagyontárgyakat a biztosítóval történt előzetes egyeztetést követően, további 30 napig változatlan állapotban meg kell őrizni.

A Kérelmező a kárüggyel kapcsolatban – a Pénzügyi Szolgáltató felhívására – nem vitásan csatolta az xxx Bt. (a továbbiakban: *Vállalkozó*) Kérelmező mint vevő részére kiállított, xxx sorszámú, és bruttó 46.550 Ft összegű számláját (a továbbiakban: *Számla*), amelyen „ablaküvegezés” besorolás szerinti megnevezés került feltüntetésre.

A Pénzügyi Szolgáltató a nevezett kárügyben, noha a Feltételek szerint kifejezetten lehetősége lett volna rá, kárszakértőt nem küldött a kárhelyszínre, kárszmlét nem folytatott le; a biztosítási szolgáltatást a benyújtott Számla alapján teljesítette.

Mindezek alapján a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa megállapította, hogy a Vállalkozó által, „ablaküvegezés” szolgáltatásról kibocsátott Számlával a Kérelmező a Feltételekben foglalt, a biztosítási esemény bekövetkeztenek tényére, valamint a kár összecszerúségére vonatkozó bizonyítási kötelezettségének eleget tett. A kibocsátott Számla – ellenkező bizonyításig – tanúsítja a rajta szereplő szolgáltatás elvégzését, valamint azt a tény, hogy ezen összeg megfizetése a Kérelmezőnél a biztosítási esemény helyreállításával összefüggésben felmerült kár. A Pénzügyi Szolgáltatónak a kárrendezés során a Feltételek fent hivatkozott rendelkezései szerint lehetősége lett volna kárszmlé lefolytatásával meggyőződni a biztosítási esemény bekövetkeztéről. Az az eljárása, hogy a kárügyben a kárszmlét a Feltételekben meghatározott időpontig nem folytatta le, nem eshet a Kérelmező terhére.

Annak bizonyítása, hogy a biztosítási esemény – a kárigény elismerése és a biztosítási szolgáltatás kifizetése ellenére – mégsem következett be, ennél fogva a Pénzügyi Szolgáltatót terheli. A Pénzügyi Szolgáltató ebben a körben arra hivatkozott, hogy a Számlát kibocsátó Vállalkozó tevékenységi körében a cégjegyzék adatai szerint nem szerepel az ablaküvegezés szolgáltatás. Álláspontja szerint ennek alapján az adott vállalkozás ilyen irányú tevékenységet nem végezhet, ilyen tevékenységről számlát nem bocsáthat ki.

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa ezzel kapcsolatban megállapította, hogy a Feltételeknek egyetlen olyan rendelkezése sincs, amely szerint a biztosítottak kötelezettsége lenne vizsgálni a károk helyreállítását végző vállalkozó cégjegyzéki adatait, a cégjegyzékben szereplő tevékenységi köreit. A Kérelmező mint biztosított az elvárható gondos eljárás követelményének azzal eleget tett, hogy a Vállalkozó által kiállított Számla elsődleges formai követelményeit megvizsgálta, az ennél mélyebb, a Vállalkozó működésére, cégjegyzéki adataira vonatkozó vizsgálat az adott helyzetben nem volt elvárható el tőle.

Ettől függetlenül a Pénzügyi Szolgáltató szolgáltatási kötelezettsége a felek között fennálló biztosítási jogviszony alapján áll fenn, melyre nincs kihatással az a körülmény, hogy a károk helyreállítását végző Vállalkozó adóigazgatási, cégjogi szempontból jogosult volt-e az adott tevékenységet feltüntetni a számlán, avagy sem. A polgári jog (biztosítási jog) szabályai szerint keletkezett, biztosítási szolgáltatás nyújtására vonatkozó kötelezettség teljesítése szempontjából ez közömbös; nem szolgálhat sem előnyére, sem hátrányára egyik félnek sem. Az, hogy a Számla esetlegesen nem felelt meg a számviteli, illetve az adójogszabályoknak, önmagában nem bizonyítja, hogy az abban foglalt szolgáltatást a Vállalkozó nem végezte el, illetve hogy a Számla összegét a Kérelmező ténylegesen nem fizette ki.

Mivel a bizonyítási teher a fentebb ismertetett okokra tekintettel megfordult, a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa bizonyítottan fogadta el azt, hogy 2010. november 7. napján a Feltételek yyy fejezetében foglaltak szerint biztosítási eseménynek minősülő üvegtörés kár bekövetkezett, melynek alapján a Pénzügyi Szolgáltatót a felé benyújtott Számlán szereplő összegű biztosítási szolgáltatási kötelezettség terheli.

Mindezek alapján a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa megállapította, hogy a Pénzügyi Szolgáltató a nevezett összeg levonására, beszámítására nem volt jogosult, így az adott összeg megfizetésére kötelezte a Pénzügyi Szolgáltatót.

4. Az MNB tv. 178. § (1) és (3) bekezdése alapján alkalmazott Psztv. 94. § b) pontja alapján egyezség hiányában a tanács az ügy érdemében ajánlást tesz, ha a kérelem megalapozott, azonban a Psztv. 4. §-ban meghatározott törvények hatálya alá tartozó személy vagy szervezet az eljárás kezdetekor úgy

nyilatkozott, hogy a tanács döntését kötelezőként nem ismeri el, illetve ha a tanács döntésének elismeréséről egyáltalán nem nyilatkozott.

Mivel a Kérelmező Kérelme a fentiek szerint megalapozott és a Pénzügyi Szolgáltató az ügyben alávetési nyilatkozatot nem tett, az eljáró tanács a rendelkező rész szerinti ajánlást adta ki.

Budapest, 2013. december 03.

Fábián Attila s.k.,
eljáró tanács tagja

Dr. Matovics Ruben Ferenc s.k.,
eljáró tanács elnöke

Dr. Sebestyén Ádám s.k.,
eljáró tanács tagja